

Tižan

o skautech a jiné zvířené

Číslo 26

Dobrý den, nazdar, ahoj!

Jsem ráda, že opět otvíráte další číslo časopisu Jižan. Nám se povedl další půlrok společných zážitků, parádních dobrodružství a kupa srandy. Dozvíte se o zážitcích z tábora, vrcholu naší skautské sezony, počtete si veselé historky, básničku a i něco k zamyšlení. Nějaké novinky, které se týkají dalšího dění v našem oddíle, a další zajímavosti. Tak se hezky usadte, hodte nožky nahoru a v klidu se začtěte...

V čase předvánočním bych ještě všem kamarádům, rodičům, přátelům skautingu ráda popřála krásné svátky vánoční. Ať si je užijete tak, jak máte rádi, s lidmi, se kterými je chcete trávit a s pohodou v mysli a úsměvem na rtech. A v novém roce nechtě se Vám splní všechny sny.

Daniela Krupičková - DANČA

TÁBOR 2015

Zápisky z táborové kroniky

Pondělí 6.7. – 3. táborový den

Noční bouřka byla krátká, přesto se někteří osadníci báli. Čerw to slyšel, nevydržel a jal se je utěšovat. Ráno byl samozřejmě nevyspalý. Během ranního nástupu vykouklo už sluníčko. Dopolední program vyplnila pořadovka, úvod do celotáborové hry – Hoši od Bobří řeky. Mates četl úvodní úryvek z knížky. Po obědě se otevřela i kantýna. Myšička nejdřív držkoval, že to nestíhá, že to bude nejdřív až večer, ale nedočkavý kupci už stepovali před stanem a nedali mu šanci neotevřít. Odpoledne probíhá barvení vlajek, hledání vhodných tyčí, koupání se v Kosáku.

Kluci skauti (Vašut, Adí, Filip, Dino a Bárt) se celý den věnovali pod Rikiho a Tarzanovo vedením střelbě ze vzduchovky, luku a samostřílu. Ještě večer proberou „vnitřnosti“ flobertky s Petrem a Ize říci, že mají splněnou odborku střelce. Rozdávali se už první knoflíci – fialový za bobříka zručnosti. Ne všichni jej získali, ne všichni se chovali férově, kamarádsky, týmově.

Hlídkovací věž, v pozadí velké TEEPEE

A pak, že si tu žijem špatně!!!

Úterý 7.7. – 4. táborový den

Nebylo to dlouho po půlnoci, když šla Míša na záchod a objevila osobu klečící nedaleko cesty. Protože se nezvedla, nezačala utíkat, šťouchla do ní nohou. Vyklubal se z toho Prckův kamarád, který

nás chtěl sice přepadnout, ale nějak to nezvládnul. Asi se nás bál. Chvilku poté byl objeven jeho kumpán. Ten to vzdal rovnou, lehnul si raději na záda. Zbytek noci proběhl v klidu, přesto jsem i na poslední hodinu hlídky dostala oddílovou softballovku Wonder Boye. Dnešní noc byla jako první chladivá, leckdo se klepal ještě před rozsvíčkou. Zahřálo nás „Hoki Toki“ na sluncem prosvíceném kousku louky. Dopoledne se vl./sv. vzdělávají s Rikim v oblasti květin, plní tak bobříka. Skauti pod Čerwovo vedením zjišťují, že toho o skautingu, funkcích v oddíle a podobných záležitostech zase tak moc nevědí. Poledne naznačuje, že nás čeká další parný den, takže se jdeme po poledňáku vykoupat. Následuje program s Adím a jeho hrou.

„Pro šéfa bandy“. Šlo o dovezení tropických ryb k překupníkovi. Byli rozděleni do tří týmů. Jeden z týmů byl šéf bandy, který byl všem známý, pak v každém týmu byl jeden záškodník, který měl za úkol celý tým zdržovat. Záškodník byl pro všechny tajný. Dále v každém týmu byl jeden skaut, který dohlížel na dodržování pravidel. Týmy měly po cestě najít tři kódy a zapsat si je, dále musely dodržovat jednoduchá pravidla: nesměly používat žádné mosty, nesměly pronásledovat ostatní skupiny a jen šéf bandy mohl záškodníka vyřadit tak, že na něj zamířil prsty a řekl „BUM“. Poté vyřazený člen nemluvil a nezasahoval do hry. V cíli se pak rozdávaly body za plný kotlík, za pořadí ve kterém do cíle přišli a kolik našli kódů. Celá hra se velmi povedla a vedla týmy k nutné spolupráci. Doufám, že na ni budou vzpomínat.

Po večerce lze sledovat nevidanou věc – obloha severním směrem je nepřetržitě osvětlována blesky z bouřky, která se žene naštěstí daleko od nás. Dle doslechu byla dost ničivá.

Skauti odchází na puťáček...

Čtvrtek 16.8. - 13. táborový den

Čerw fotí a říká SKOK!

Budí nás Karel s písničkou Teletabies. Chtěl prej nějakou veselou. Jako rozsvíčku si zas dáváme Hoki Toki. Během dopoledne skauti s Kukličem trénují rozdělávání ohně pomocí křesání, třením dřev. Křesání na práchno je úspěšnější než třením dřev. Prtata nejprve zbourají své klubovny – lesní přístřešky, před obědem se hromadně nasáčkujeme pod smrky, kde probíhá čtení záhady hlavolamu. Den je zase teplý, poflakujeme se ve stínu, nakonec i v potoce. Až po svačině proběhne boj o skalní pevnost. Zprvu vedení dobývá, děcka jej brání. Hra je to rychlá, je znát pokročilejší znalost taktizování, tak i terénu. Po pici přestávce se role obrátí. Hraje tak náročnější, byť obránci mají jen jeden život (útočníci ∞). Běháme lesem upocení, zaprášení od vyschlé hlíny. Vše ty hra baví, je to super. V podvečer nás navštíví Zdeněk – střediskář. Přijel se Sojkou, dcerou a nanuky. Což nás všechny po téhle bitce potěší. Večer zaplane oheň Třech orlích per. Řasenka splnil i přes puťák nejtěžší zkoušku – mlčení. Na večeri se Marek a Stopař oddělá při výrobě Langošů. Spotřeba 6 litrů oleje, hory mouky. Jsou výborný, chutnají všem. Kuchaři poté „oddělení“.

Táborové odpadové hospodářství

Při každodenní činnosti člověka vzniká různý odpad. Není tomu jinak ani na táboře. Když už je odpad na světě, je třeba s ním naložit kulturně, proto je třídění již mnoho let i táborovou samozřejmostí. Separujeme plast, papír, sklo a železo. Zbytky z kuchyně dostává prase na nedaleké spřátelené samotě, co není pro prasata vhodné, končí v odpadovce. Co nespadá do žádné výše jmenované kategorie, putuje do smíšeného odpadu.

Na letošním táboře probíhalo vážení odpadu. Naštěstí nás k tomu nenutila žádná směrnice, ale zvědavost. Zajímalo nás, kolik toho asi můžeme vyprodukovat.

Odpad jsme vážili vždy před odvozem pomocí závěsné váhy. Zbytky z kuchyně naše statistika bohužel nepostihuje, nejedná se však o závratné množství, protože se snažíme nemít přebytky, všechno zkonsumovat a maximálně využít.

Následující tabulka ukazuje výsledky vážení a umožňuje porovnání s daty Českého statistického úřadu. Pro výpočty jsme uvažovali průměrný počet účastníků tábora, a sice 39.

Tab.1_Odpad na táboře 2015

	Táborový opad (39 účastníků)					Roční produkce na jednoho obyvatele ČR dle ČSÚ [kg]
	Množství odpadu [kg]	Podíl na celkovém množství [%]	Na jednoho účastníka			
			Za tábor [kg]	Za den [kg]	Teoreticky za rok [kg]	
Papír	8,2	10,5	0,21	0,013	4,80	14
Plast	24,8	31,9	0,64	0,040	14,51	10
Sklo	8,3	10,7	0,21	0,013	4,85	11
Kovy	9,8	12,5	0,25	0,016	5,70	4
Ostatní	-	-	-	-	-	5
Směs	26,8	34,4	0,69	0,043	15,65	266
Celkem	77,8	100,0	1,99	0,125	45,51	310

Celkové množství odpadu, které bylo potřeba z tábora odvézt a předat k likvidaci nebo dalšímu využití činí 77,8 kg. Z toho více než třetinu tvořil smíšený odpad, další zhruba třetinu plast. O poslední třetinu se dělí papír, sklo a kovy (v našem případě železo) takřka rovným dílem.

Zajímavé jsou údaje vztažené na jednoho obyvatele. Z tabulky je vidět, že teoretická roční produkce v táborovém režimu je 45,5 kg. Celorepublikový průměr za rok 2014 činí 310 kg komunálního odpadu na obyvatele. Při porovnání těchto hodnot vidíme, že táborová produkce je skoro 7x menší.

Dále jsme zjistili, že na táboře přistupujeme k separaci zodpovědněji, než je republikový průměr. ČSÚ udává, že z celkového množství komunálního odpadu připadá na separovaný odpad 15%. My jsme vytřídili 65,6% odpadu.

Šestnáctidenní sledování produkce nedává přílišné množství údajů a výsledky tak mohou být diskutabilní. Domnívám se však, že jako podklad pro zamyšlení poslouží námi získaná data dostatečně.

Celá zpráva o produkci, využití a odstranění odpadu vydaná českým statistickým úřadem je k mání na internetu: <https://www.czso.cz/csu/czso/produkce-vyuziti-a-odstraneni-odpadu-2014>

-Kuklič-

Během táborového putování skautů vznikla předělávka lidové písně „Na tom bošileckým mostku“ Slova jsou částečně inspirována skutečnými událostmi, z větší části však pouze bujnou fantazií. Tuto unikátní píseň Vám tímto předkládáme, chtělo by se říci k tanci a poslechu. V této formě lze však doporučit asi pouze čtení.

„Na tom bošileckym mostku“

Skupina autorů kolem bratra Kukliče

**Na tom bolševickym mostě
Na tom bolševickym mostě
hovoří tam Vašut sprostě,
Naběhnul tam Riki, vytahnul sví triky,
zpřelámal mu kostě.
Naběhnul tam Riki, vytahnul sví triky,
zpřelámal mu kostě.**

**Pod mostem v podřepu Adí,
vesele si tady kadí.
Co na mostě se děje neví, jen se směje
a nic mu nevadí.
Co na mostě se děje neví, jen se směje
a nic mu nevadí.**

**Jak obsah střev pod most švíká,
za řekou uviděl Fíka,
jdou na něj komáři, výraz má ve tváři,
že nic se ho netýká.
jdou na něj komáři, výraz má ve tváři,
že nic se ho netýká.**

**K mostu blížící se Dino.
choval se jako mimino.
To když svoje hnáty vztáh na exponáty
a byl celkem mimo.
To když svoje hnáty vztáh na exponáty
a byl celkem mimo.**

**To je skoro až k nevíře,
takový velký puchýře,
Až do živýho masa. Stěžuje si Řasa.
Trpí jako zvíře.
Až do živýho masa. Stěžuje si Řasa.
Trpí jako zvíře.**

**Bárt nakrmí nás pak lipem.
Daj si všichni i s Filipem.
I když cesta zlá je, parta výborná je,
furt sršíme vtipem.
I když cesta zlá je, parta výborná je,
furt sršíme vtipem.**

AKCE 2015

Uvítací výprava po kupecké stezce – 12.9.2015

Uvítací výprava se letos opět uskutečnila za spoluúčasti rodičů. Vypravili jsme se do okolí Starého Plzeňce, dojeli jsme do Koterova autobusem, do Plzeňce jsme došli pěšky podél řeky. Po krátké zastávce na svačinku po příchodu jsme se vydali přes řeku Úslavu na Malou stranu ke kostelu. Petr s Čerwem si ještě cestou chtěli zakoupit teplou sekanou na cestu u místního řezníka, ale nepochodili... Cestou jsme již plnili rozličné úkoly. Hledali jsme loupežníky schované v korunách stromů, hádali zvířata podle stop nebo odhadovali vzdálenosti. Většina z nich se týkala právě Plzeňska a počátků Plzně a obchodu v jeho okolí. Děti se bavily, počasí se vydařilo, prostě parádní den na jednodenní výpravu.

Společná sluníčková

Nejkrásnější výhledy ☺

Cestou jsme se pomuchlali s místním kotětem a po příchodu na krásnou vyhlídku jsme si u již založeného ohniště upekli buřty, popř. si každý dal to, na co měl chuť a co mu dovolil obsah jeho baťůžku. Po občerstvení jsme se vydali dále, až jsme došli k rotundě sv. Petra a Pavla. Přišli jsme zezadu, takže se nám naskytl parádní výhled na celý Plzenec a hrad Radyni. Majestátní Rotunda i kouzlo místa nás všechny uchvátilo. Prostě paráda. Uvítací výpravu

j jsme si užili všichni a doufáme, že se dětem a především rodičům líbila.

- Danča -

Skautská výprava do Českých Budějovic 29. 10. – 1. 11. 2015

Podzimní vícedenní výprava byla naplánována do Českých Budějovic a zúčastnilo se jí dvanáct výletníků, napůl kluci a holky. První den výpravy, když jsme přijeli vlakem do Českých Budějovic, jsme šli do klubovny a ubytovali se. Potom jsme vyrazili na výlet do města. Já jsem byl v Českých Budějovicích poprvé v životě, tak jsem se moc těšil. Prohlédli jsme si náměstí se Samsonovou kašnou, prošli jsme se po železném mostě, za kterým jsme zahlédli planetárium.

Jdeme do díry - Orty

Druhý den výpravy byl naplánovaný celodenní

Naše světlušky poctivě študují mapky :)

výlet. Po cestě vlakem jsme se vydali stezkou na hrad Dívčí kámen, kde jsme si zahráli bojovku, kluci proti holkám. Pak jsme opékali buřty. Když jsme dojedli, vydali jsme se dál lesem, až jsme narazili na obec Boršov. Tam jsme nasedli na vlak a vrátili se do Českých Budějovic do klubovny.

Třetí den dopoledne jsme se vydali ještě do podzemí a odpoledne do plaveckého bazénu. Tam jsme si to užili! Poslední den, poté co jsme si sbalili věci, šli jsme na nádraží a vrátili se domů, do Plzně. Celou výpravu jsme měli hezké počasí a vedoucí se o nás krásně starali.

- Martin Drak Šrámek -

Poznámka redakce: Z Vedoucích přítomen Petr, Kuklič, od pátku Danča, Lasička, Karel a Míra.

Stopou bratra ŠIWY 3.10.2015

Jako každoročně, i letos se uskutečnil tradiční říjnový závod pro plzeňské skauty. Je pořádáný spřáteleným oddílem z našeho střediska a to na památku významného plzeňského skauta Jana "Šiwa" Krause. Ten letošní ročník měl pořadové číslo 20!

Úkoly na tudy, některé disciplíny plní na tomtéž místě jen s odlišnou náročností. Žlutošátcí (rozuměj: světlušky a vlčata) měli trasu vyznačenou lístečky s obrázkem psí stopy (ta je totiž ve znaku našeho střediska), hnědošátcí (skauti, skautky) se už nemuseli držet vyznačené trasy, neboť měli stanoviště i mimo ni, ale aby nebloudili, dostali mapu.

Namátkou vybírám několik společných stanovišť, aby i nezúčastnění měli představu o tom, jak rozmanitý to je závod. Že záleží na skupince, nikoli na schopnostech jednotlivce, že mohou běžet všichni ti, co se nebojí a mají odhodlání čelit výzvám.

- střelba vzduchovkou/kuličkovkou
- provazový most
- šifry a hádanky
- poznání stromů - listů
- uzlování
- třídění odpadu
- oheň s přepálením provázku
- a mnoho jiných, třeba i jen kontrolních stanovišť, kde je zapotřebí opsat si jen kód, nebo poznat významné plzeňské budovy

Vítězná

A jak jsme jako oddíl dopadli? Úplně parádně, přeci! Každý ze zúčastněných vyběhl, doběhl, nikdo se neztratil a byli tu i tací borci a borkyně, co stáli na bedně! Ale pro pořádek a rekapitulaci už uvádím jednotlivé kategorie, umístění a složení hlídky:
světlušky o celkové počtu sedmi hlídek:

na 1. místě: Kačaba, Řízek, Šarlotka, Zajda

na 3. místě: Amazonka, Amálka, Anička, Háňa

vlčata o celkovém počtu deseti hlídek:

na 3. místě: Rusalka a s ní ještě běželi 2 vlčáci z jiných oddílů (28.,30.)

na 9. místě: Apač, Tomáš, Tygr, Mňamka

mladší skauti o počtu deseti hlídek:

na 8. místě: Dejť, Drak, Freddy, Myška

Všem zúčastněným ještě jednou velká gratulace!

Drakiáda 4.10.2015

Už jako tradičně jsme se sešli první říjnovou nedělí, abychom si užili nějaké ty taškařice. Děti si zaregistrovaly draky a seřadili se k hodnocení draků v kráse. V této kategorii se nejlépe umístila Háňa a to na krásném 2. místě. Další kategorií bylo pouštění draků, alias letové schopnosti. Jako již tradičně – bylo bezvětří! I přesto mnoho draků vzlétlo a Háňin drak dokonce natolik, že vyhrála první místo a taky dort.

Náš oddíl byl vzhledem k účasti velmi úspěšný a obsadil mnoho míst v TOP 10 za krásu i let. Ti, kteří nic nevyhráli mohli celé dopoledne soutěžit a za získaná razítka si vybrat odměny takže nikdo neodcházel s prázdnou.

Dráčci a draci

- Kačka -

Výjezdní zasedání oddílové rady, aneb několik krátkých anekdot – 6.-8.11

Výjezdní zasedání oddílové rady provázely od počátku komplikace. Pár dní před akcí jsme zjistili, že vechtrovna Korno je obsazena jiným oddílem a že na nás nějak zapoměli. Krátce poté, co jsme přijali omluvu a smířili se se situací, jsme vymysleli náhradní řešení. Pojedeme k Čerwovi na chalupu.

Přišel pátek 6.11. a směrem na Volenice vyrazila 4 vozidla. Jednotlivé vozy startovaly s určitým časovým rozestupem. Posádku prvního vozu tvořil Čerw, Míra a Myšička. Ve druhém voze se přepravoval Karel, Danča a Br. Petr. V posledním dorazila Pěťa a přivezla si Matese. Já jsem dorazil na kole ve shodný okamžik jako Karel.

První co jsem se dozvěděl, bylo, že Karel zapomněl vzít hrnec, důležitý prvek k vaření kolen. Tuto chybu napravila posádka třetího vozidla, kterou Karel pro zapomenuté věci telefonicky poslal. Jak se však ukázalo, ani tato náprava nebyla stoprocentní. Hrnčů vyfasovali a přivezli dostatek. Dokonce tři navíc – zbytečně. Ale součástí dodávky měly být též zbytky z výpravy, především paštiky a tatranky. Mates nám řekl, že jim Lasice zmiňovaný proviant záměrně nevydala s odůvodněním, že ho nepotřebujeme. Po zjištění této skutečnosti začala panovat nejistota, bude-li co svačit.

Ani tyto prvotní nezdary nám náladu příliš nezkažily. Danči pověstný slaný štrůdl nám ji spolu s dalším občerstvením dokonce ještě vylepšil. A tak jsme se pustili do bujarého zpěvu za doprovodu Karlovy kytary, čímž jsme si krátili čas, než bude ovar. V pozdních hodinách bylo konečně hotovo, tak jsme se přežrali a šli spát.

V sobotu, po vydatné snídani, jsme se vydali zkontrolovat stav vody ve vodní nádrži Orlík. Dojeli jsme ke Žďákovskému mostu, který byl toho času v rekonstrukci, a sešli na obnažené přehradní břehy. Bylo celkem zajímavé procházet se v místech, kde by byl člověk normálně x metrů pod hladinou. Dojem kazily všudypřítomné odpadky vyplavené na břeh. Abychom udělali něco pro přírodu, tak jsme něco málo z toho bince odnesli.

Přehrada tak, jak ji neznáte

Nějaký čas nám také zabrala soutěž v trefování bójky. Ani už nevím, kdo vyhrál, ale o poslední místo, jak říkal Myšička o poslední čest, spolu dlouho zápasili Myšička a Karel. Po soutěži jsme zavzpomínali na staré časy a skutáleli do vody velký balvan. Náramně to šplouchlo! A pak ještě šlo pozorovat bubliny, jak kámen pokračoval pod hladinou k nejnižšímu místu koryta. Takováto kratochvíle byla součástí nejedné výpravy za dob Jarína s Bedlákem.

Potom jsme se ještě ochomýтали okolo Zámku Orlík, kde nás překvapili pávi, kteří byli poměrně vysoko na stromě.

Dlužno podotknout, že celou cestou se nám ukazovaly parádní scenérie a panoramata. No romantika...

Cestou zpět na základnu jsme ještě navštívili památník pracovního tábora v Letech.

Labužníci Míra a Čerw

Večír jsme dojedli zbytek ovaru, což některé tak zmožilo, že se museli na chvíli natáhnout. Začátek porady byl stanoven na 19:00. Ale spáči se z vedlejší místnosti ne a ne dostavit. V kuchyni jsme začali rokovat, kdo je půjde vzbudit. Nikomu se tak dalekou cestu vážít nechtělo. Po chvíli uvažování vyvstal nápad, že bychom jim mohli zavolat. Inu recese je recese a sranda musí bejt! Petr tedy tasil mobil a volá Matesovi. Telefon

se však ke zklamání kuchyňské osádky rozezvučel na kredenci. Tak zkusíme Myšičku. Volaný účastník

nedostupný. Po druhém nezdaru jsme tuto metodu opustili a vrátili se k výběru vhodného kandidáta pro misijní cestu přes chodbičku. Karel je ze hry venku, celou akci pečlivě jistí zpoza pece. Že by vyrazil Petr, tomu nevěřili ani největší optimisté a poslat na tak nebezpečnou misi Danču nepřipadalo v úvahu. Zbývá tedy Míra a já. Po chvíli napjatého ticha jsem sebral všechny síly a vyrazil. Sotva jsem otevřel dveře odvedle, začala na mě působit magická moc této světnice a síla nafukovací postele mě přemohla a nakonec úplně pohltila. Dobu se nic nedělo. Pak vstoupila Danča. Mezi dveřmi se náramně rozesmála, ale záhy též podlehla mystice místa. Hovíce si na nafukovačkách jsme uvažovali, kdo asi přijde další...

Nešel nikdo. Po určitém čase mi došlo, že by byla škoda se zapomenout napít. Vrátil jsem se tedy do kuchyně, kde jsem hlásil: „Nedaří se mi je vůbec vzbudit...“ Dopil jsem, „Půjdu to ještě zkusit...!“ To však byl pro Petra signál, že už musí zakročit a spáčské doupe rozehnat.

Rada byla krátká a efektivní a kvalitní výstupy na sebe nenechaly dlouho čekat.

Po radě přišla ještě ke slovu kytara a pak zasloužený spánek.

V neděli jsme posnídali čerstvou bábovku made by Čerw. Všem šmakovala. Posílnění touto pochutinou jsme vyrazili do práce. Bylo potřeba rozštípat a sklídit trochu dříví. To se náramně hodilo, neboť jsme dychtili otestovat novou oddílovou sekyru. Procházela dřívím jako máslem a každý kdo ji testoval, ji vychvaloval. Kdo se zrovna neměl čeho chytit, testoval na střelnici Petrův nový šerifský kolt, kterým se chlubil už v pátek a bylo vidět, že z něj má radost.

Práce šla pěkně od ruky a Danča nám navíc jako bonus vyprávěla poučnou bajku ze života zvířat na dvorku.

Dalším úkolem bylo rozebrat jeden kus staršího nábytku. Bylo to něco mezi skříňkou, poličkou a stolem. Bylo rozhodnuto, že ho rozebereme inovativně a to svržením z ořechu. Vylézt na ořech se skříňkostolkem šlo celkem snadno, zejména díky ergonomickému tvarování větví. První pád ustál stolec poměrně snadno. K překvapení všech se rozpadl až při přípravách na druhý pokus, konkrétně při zvedání. Nikdo nebyl zraněn, byla lekrace a úkol byl

Je libo trochu dřevíčka na zimu??

splněn, ale domníváme se, že se naše nová metoda v širším měřítku příliš neuplatní.

Těsně před obědem skončily i střelby. Petr zjistil, že se několik projektilů zaseklo v hlavni. Z výrazu jeho tváře šlo opět vyčíst, jakou z toho má radost.

Práce na dřevišti se též chýlila ke konci, hlavně zásluhou Danči a Péti které vydržely do posledního dřívka i přes naléhání, že polévka už je na stole.

Po obědě jsme se postupně začali rozprchávat. Zřejmě ještě proběhl úklid, ale o tom již nemohu poskytnout relevantní svědectví, jelikož jsem musel vyrazit, abych dojel pokud možno za světla.

V průběhu celé akce byla zábava, nestrádali jsme, máme nové zážitky a i jsme se trochu poradili. Akci hodnotím kladně a těším se na další ročník.

- Pro potřeby renomovaného časopisu Jižan zapsal Kuklič -

Výprava pro radost 28. 11. 2015

Na poslední listopadový víkend jsme si naplánovali jednodenní výpravu. Na víkendy jezdíme poznávat jiná města nejen v západních Čechách, ale samotné okolí Plzně moc prozkoumané nemáme. Teď jsme se vydali ke kaolinovým dolům na sever od Plzně. Vlčata a světlušky jeli vlakem do Kaznějova, skauti měli jít z Bolevce přes Třemošnou pěšky. Náš cíl bylo malé ohniště poblíž naučné stezky a kalinového dolu u Horní Břízy. Skautská skupinka

byla označena číslem 10 (1x Čerw a 0x skaut). V druhém

Elá HOP!

Tradiční společná

skupině dorazilo 15 malých a 7 vedoucích včetně Kukliče, který za námi v rámci tréninku přiběhl a Rikiho, který nás vystopoval podle mapy. V chumelenici jsme si opekly burty a Petr s Čerwem vyzkoušeli střelbu ze svých nových hraček ráže 4mm na plechovky. Po jídle jsme se přesunuli k obrovské hromadě bílého sypkého písku. Více než hodinu jsme si užívali skoky z vrcholu, kotouly a další jiné skopičiny na úpatí dvacetimetrohé homole. Když byl písek nejen v botách, ale i za veškerým oblečením, oprášili jsme co šlo a vyrazili směr Horní Bříza. Na nádraží jsme i kvůli

zpoždění vlaku zahráli ještě pár her a odjeli směr Plzeň. Část vedoucích vystoupila už na zastávce Bolevec, protože večer se konal Kaktusářský ples. Zbytek se na vlakovém nádraží rozloučil a vydal se zasypat své domovy pískem.

Odposlechnuto od rodičů na pondělní schůzce: "Svlékání z oblečení jsme prováděli ve vaně, jinak bychom měli písek úplně všude." ; "Boty s pískem ještě leží u dveří, neměla jsem odvahu s nimi zatím cokoli dělat" ; "Musíte nám ukázat, kde je ta písková hora, nutně tam musíme jít ještě jednou." :-D

- Čerw -

PLÁNY, BUDOUCNOST

Organizace akcí, předtáborová hra

Omlouvat neúčast na akcích? Kéž by to bylo tak jednoduché. Jak už bylo několikrát napsáno, ve vedení oddílu jsou lidé, kteří ve svém volném čase, bez nároku na honorář a hlavně díky svému nadšení pro věc, tráví desítky hodin svého času pro dobro oddílu a jeho členů. Jednou z podstatných částí tohoto času je příprava programu - vymýšlení aktivit, vzdělávacích a motivačních programů a jejich vzájemné prolínání. Týká se to nejen týdenních schůzek, kterých je během roku přibližně 45, ale hlavně víkendových výprav. V minulém skautském roce, tedy od září 2014 až do července 2015, bylo připraveno celkem 53 oddílových dní! Když k tomu přičteme zmiňované týdenní schůzky, je to pořádná porce času pro člena a ještě více času pro toho, kdo program připravuje. Hlavní motivací, alespoň pro mě, je spokojenost a nadšení ostatních zúčastněných těchto výprav, táborů, jednodenních vycházek.

Smutné ovšem je, že spousta z Vás zatím nemá potřebu omlouvat neúčast členů.

Nejen že to pak kazí výslednou výpravu, když se sejde málo lidí, ale komplikuje to připravený program, který často počítá s větší účastí.

Víkendové akce zveřejňujeme vždy s půlročním předstihem. Jestli sledujete naše webové stránky, jistě víte, že od října jsou termíny na všechny víkendové výpravy až do příštího tábora již zveřejněné. S předstihem také posíláme email s informacemi, které rozdáváme i v papírové podobě. Osobně si myslím, že včasná a kvalitní informovanost od nás je. Teď už záleží na vás, zda si je napíšete do svých diářů a na tyto dny nebudete plánovat návštěvy známých, dovolené, ..., nebo i přes tyto včasné informace znemožníte účast svých dětí. Ti většinou nemají tu moc rozhodnout, kam chtějí jet :)

V pracovním životě také nemůžete bez předchozí informace vynechat pracovní den, poradu či služební cestu.

Chtěl bych vás touto cestou poprosit, abyste od nového roku mysleli i na nás, vedoucí, a řádně a s předstihem omlouvali své děti. To, že se člen nedostaví na schůzku, protože se mu ve škole udělalo nevolno předem určitě vědět nebudete. I tak by potěšila alespoň sms, že nepřijde (nemusíme zbytečně čekat s ostatními).

Na výpravy bychom se rádi dočkali stavu, kdy nejdéle tři dny před odjezdem budeme s jistotou znát počet účastníků. Tedy jednak omluvenou neúčast, ale i potvrzenou účast. Žádosti potvrzení účasti se objevují v zasílaných informacích už dnes. Doufáme ale, že takto budete v budoucnu jednat bez vyzvání.

Začátkem příštího roku bude spuštěno bodování předtáborové hry a z velké části bude záležet právě na omluvené neúčasti na akcích. Podrobnosti se k vám nejen v elektronické podobě včas dostanou, nemusíte se tedy bát, že byste nevěděli, co a jak máte dělat. Vaším přístupem k oddílu můžete vlastně nepřímo ovlivňovat své dítě v bodování, tak si toho važte ;-)

Jde nám všem o stejný cíl: spokojená vlčata a světlušky, dobrodružstvím naplnění skauti a skautky, akční roveři - nic z toho není bez práce, tak se do toho postěte s námi☺.

- Čerw-

Disciplína, vy klucí pitomí, musí bejt!

Dovolte mi na začátek, abych vysvětlil, proč jsem si jako nadpis vypůjčil citát Josefa Švejka. Skautská organizace a armáda starého Rakouska mají sice pramálo společného, ale určitou formu disciplíny v oddíle přeci jen vyžadovat musíme. Nemám představu, že by skauti měli pochodovat ve tvaru, salutovat a říkat vůdci „ano, pane!“ a na slovo poslouchat. Takhle to být nemá a ani být nemůže. Skauti by měli dělat to, co mají, ne proto, že musí, ale protože jim to tak přijde správné. Na táboře to většinou funguje, není třeba nikoho svazovat spoustou nařízením. Mám ve skauty důvěru, snažím se jim dávat volnost a očekávám, že se sami od sebe budou chovat tak, jak mají, že mě nezklamou. Samozřejmě, je nutné jinak postupovat u vlčat a světlušek, u skautů a skautek, u roverů a rangers a konečně i u dospělých skautů (činovníků).

V poslední době, a o tom bych se chtěl zejména zmínit, máme však trochu problém s disciplínou, co se týče účasti. Je pravda, že skauting je ryze dobrovolný, ale pokud si bude každý chodit, jak se mu zachce, je pro vedení nesmírně obtížné cokoliv plánovat. Naplánujeme například výpravu pro skauty a nepřijde nikdo. To je smutná věc. Proto se poslední dobou v rámci vedení oddílu rozbíhá debata, co s tím. A vypadá to, že se v dohledné době objeví některá opatření, která by nám mohla o příčinách tohoto stavu leccos napovědět a možná nám jej i pomoci zlepšit.

U vlčat a světlušek je stav celkem v pořádku, těch se většinou zúčastní dostatek, a pokud ne, rodiče je včas omluví, přesto je něco málo, co lze zlepšit. Nejhorší je však situace u skautů. Jsou už dost staří a mají snad už dost rozumu, aby se omlouvali sami, bohužel ne vždy to dělají. Pokud se dozví informaci, že za dva týdny je výprava, tak jsou jednak překvapení (přitom na webu už to většinou visí několik měsíců dopředu) a jednak není prakticky žádný z nich schopen říct, jestli pojede, nebo ne. Pak se většinou ani neomluví a my připravíme program pro skauty, který pak můžeme nakonec zmuchlat a zahodit. U skautů tedy asi budeme muset omlouvání nařídít striktně, a to včetně důvodu. Nechceme nikoho soudit, ale nějak nevíme, proč nás jezdí tak málo. Pokud někdo uvede důvod, že se mu prostě nechtělo, budeme ho akceptovat, a pokud ho udá třeba pětkrát do roka, můžeme se alespoň zamyslet, co děláme špatně, že naše akce nejsou lákavé. Ale možná, že ten model bude i docela jiný, přeci jen, diskuze se teprve rozbíhá...

U skorodospělých a dospělých si taky budeme muset stanovit mantinely, přeci jen už je nás v té kategorii hodně a je třeba si některé věci rozebrat, ale tím nechci zaplňovat stránky časopisu, to jen na okraj, aby bylo patrné, že jsem si nezasedl jen na skauty.

A tresty? Nemám to slovo rád, ale pokud budeme donuceni něco nařídít, musíme si taky ujasnit, co s těmi, kteří se prohřeší. Asi nám nezbyde, než oprášit tezi, že tábor je výběrový, a bude na něj moci jet jen ten, kdo bude mít dostatek zásluh přes rok. Anebo sáhnout ke krajnímu řešení, vylučování členů z oddílu. I to už se v minulosti několikrát stalo. Ale jak jsem se již zmínil, diskuze se teprve rozbíhá...

- Petr, vůdce oddílu -

ZÁBAVNÝ KOUTEK

Adí čaruje

Na táboře měl Adí vystoupení u ohně. Zde uvádím přepis jeho příběhů začínajících vždy na jedno písmeno:

Plešatý Pelikán polyká pyskem pórkovou polévku, protože ponožka pytláčí pěnkvavý. Petr píše psacími potřebami psací písmo. Pes potkal plyšáka. Prší. Potřebuji paraple. Paní Ponková podusila papriku, pak potřebovala pyžamo. Pak plešatý pelikán připravuje pohoštění. Připravuje popcorn, pikantní papričky. Přichází paní Plameňáková. Přichází pan Paryba, pak připlachtí papírová

Rodičák

postavička. Potom pes. Pak přichází pračlověk. „Počkat!“ pokřičel si pelikán „pračlověk pryč.“ Po chvíli pelikán povolává párty.....

Svalnatý syn svolává svůj svět !syčte, syčte, sádelníci. Syn se spokojil, svolává: „stačí“. Sešel se system schody, spolu stepují se svázanými svaly. Syn si skromně sedl se system - sledovali sladěné stromořadí. Stačili sníst spousta slaných slanečků spolu se sušenkami. Syn shrabal suché spadlé stromořadí se spousty shnilých sponek. Sysel slyšel srandovní smích. Spolu se synem sledovali smrštěnou stěnu. Stejně slyšeli spoustu sprostých slov. Syn sešel stejné schody – skoro stejné schody. Stahoval si syn smrti, stejně se mu stáhlo sedmdesát sedm sekund starého seriálu. Slíbili si sandále se silnou stuhou.

SAKRA, SKONČILI SME. SBOHEM.

-Riki-

Skauting jede

V poslední době jsme mohli zaznamenat dvě, ve zprávách propírané akce, které uskutečnili skauti – jednalo se o jízdy autem do dalekých krajů. V prvním případě jeli dva kluci ve věku 23 a 26 let do Japonska na Jamboree (světové setkání skautů) autem Škoda 120L, ve druhém případě taky dva kluci staří 23 a 24 let autem Volkswagen Beetle přes Turecko, Gruzii, pohoří Kavkaz a Rusko až do Mongolska a zpět.

A proč o tom píšu? Podrobnosti (a velice zajímavé) z jejich cesty si můžete dohledat na internetu, mně se ale kromě jejich vskutku hrdinského výkonu, nadšení a prožitého dobrodružství líbily jejich odpovědi o skautingu a smyslu cesty. Posuďte sami, zde uvádím úryvky ze zveřejněných rozhovorů:

Výprava do Japonska

Jaký má vaše plánovaná akce v mezinárodní skautské obci ohlas?

Na našem webu i na Facebooku jsme zaznamenali návštěvy z různých koutů světa. Zatím jsme se nesetkali - a snad ani nesetkáme - s jakýmkoliv negativním ohlasem. Ve skautském prostředí nejde o akci unikátní. V minulosti zde byly projekty skautů, kteří na Jamboree jeli například na kolech. Letos se do Japonska vydávají jak cyklo-expedice, tak skupinky motoristů.

Co je smyslem vaší nevšední cesty?

Naším prvotním cílem je samozřejmě dojet na skautské mezinárodní setkání v Japonsku. Během cesty a díky aktivitám po našem návratu chceme přitáhnout pozornost veřejnosti ke skautingu a ke skautským myšlenkám. Zároveň se během putování hodláme setkávat se zahraničními skauty v jejich domácím prostředí, ukazovat jim naše skautské pojetí, navazovat kontakty a nabízet výměnu zkušeností. Při tom všem hodláme prezentovat české výrobky a výrobce.

Výprava do Mongolska

Jak vám na výpravě pomohla vaše skautská průprava?

Vladimír: Myslím si, že dost, protože jsme všechno řešili s chladnou hlavou. Věděli jsme, jak rozdělat správně oheň i v těžkých podmínkách. Spaní venku nám taky nedělalo problém, protože jsme na to zvyklí.

Luděk: Přesně tak. Skauting není nějaký zájmový kroužek, ale je to opravdu výborná průprava do života. Nejenže si umíme poradit v přírodě nebo v nějakých krizových situacích. Ale je to i o tom, že jsme ochotní pomoci, když to někdo potřebuje.

Můžete uvést příklad?

Luděk: Třeba jsme vytáhli jedno auto z potoka v Mongolsku, které tam bylo uvízlé. Jednomu žízlivému vojákovu jsme dali celou láhev vody, i když to byla poslední voda, co jsme měli, protože jsme věděli, že on ji potřebuje daleko víc než my. Vzali jsme jednu stopačku. Lidem jsme rozdávali různé drobnosti, co zrovna potřebovali - tu gumicuk, tam zapalovač. Nám také lidi pomáhali, když jsme třeba potřebovali opravit auto. Takže jsme se zase my snažili pomoci někomu, kdo zrovna tu pomoc potřeboval. Myslím, že i o tom je skauting. O bratrství, o tom pomoci a nebýt slepý.

Jaký byl hlavní smysl akce a jak se ho podařilo naplnit?

Vladimír: Hlavní smysl akce byl trochu rozšířit skautskou myšlenku, poznat ještě nějaký kus světa, což si myslím, že se nám povedlo, setkali jsme se i se spoustou skautů z různých zemí. ....

Luděk: Já si taky myslím, že úkol byl splněn. Motivovat nejen mladé lidi, aby cestovali, aby šli do náročnějších expedic a výletů. Opravdu je to jenom o přípravě a o tom, zachovat chladnou hlavu. A o motivaci.

-Riki-

Oddílové fotky pohromadě.

V případě zájmu o kompletní foto a video dokumentaci z minulého skautského roku (září 2014 až červenec 2015) neváhejte napsat na oddílový email, nebo si říci osobně. Rádi vám předáme DVD nebo odkaz na stažení celého souboru.

Za oddílové fotografie mohou říci, že se snažíme zachytit atmosféru a aktivity na akcích tak, aby byly pochopitelné i pro ostatní. Ne vždy se to ale podaří, a proto pevně věříme, že nadšené vyprávění od vašich dětí je spolu s fotkami tou nejlepší vizitkou našeho oddílu.

-Čerw-

Nejlepší fotografie:

Celé osazenstvo před strážní věží

Nejvíc nejlepší!! Zásuvka, USB vstup, vše co si na táboře můžete přát...

Plánování

Pro pravidelné návštěvníky našich webových stránek to žádná novinka není. Pro ostatní připomínáme, že se v kalendáři oddílových akcí objevily výpravy na příští půlrok. Zapište si je do rodinného kalendáře a dejte možnost našim členům se těchto akcí zúčastnit.

16. ledna	Akce "Na sníh"
27. února	Jednodenní výprava
18.-20. března	První jarní výprava
9. dubna	50. výročí založení oddílu
16. dubna	Dobývací výprava
14. května	ZVaS – Závod Vlčat a Světlušek
15. května	Cyklovýprava
27.-29. května	Výprava do přírody
24.-26. června	Stavba tábora
2.-17. července	Tábor

Podrobnosti ke všem akcím budou postupně zveřejňovány. Nové akce mohou přibývat i během roku, nezapomínejte tedy sledovat náš web.

Registrace 2016

Jak již nadpis napovídá, tento článek bude obsahovat několik důležitých informací o blížící se registraci. Registrace pro rok 2016 bude probíhat v obvyklých termínech, pro vás, plátce, je důležitý termín 27. 1. 2016. Do tohoto data je třeba odevzdat registrační formulář a zaplatit registrační poplatek. Registrační poplatek pro rok 2016 činí 850 Kč, oproti loňsku je to o 50 Kč více. Pokud se z jedné rodiny registruje více osob, je na každého dalšího jako loni sleva 100 Kč. Pro ty z vás, kteří se s registrací ještě nesetkali, nebo pro ty z vás, kteří už zapomněli, jsou určeny následující odstavce. Ti, co už to důvěrně znají, se pravděpodobně dále nedozví nic nového.

Tak na prvním místě bych rád lehce zmínil, co to registrace je a co je z poplatku za ní hrazeno. Takže jen ve zkratce, registrace je vlastně úřednický akt, kdy se člověk stane právoplatným a řádným členem organizace, což mu umožňuje například zúčastňovat se skautských závodů, vzdělávacích akcí a podobně. Z poplatků se hradí chod organizace, od nákladů na kopírování až po provoz skautských základen.

Vlastní registrace potom u nás v oddíle probíhá tak, že se zároveň s registračním poplatkem odevzdá i registrační formulář. Ten je distribuován e-mailem, papírově na schůzkách a je také ke stažení na našich stránkách 27.skauting.cz. Tento formulář nám slouží zejména k udržení aktuálních kontaktních informací o jednotlivých členech, stejně tak jako závazná informace o tom, kdo se registrovat chce a kdo ne.

Věřím, že registraci zvládneme bez komplikací tak jako v minulých letech. Pokud byste přeci jen měli k registraci nějaké dotazy, můžete je směřovat na vedoucí schůzek nebo na e-mailovou adresu oddílu jizni.kriz@seznam.cz.

- Petr, vedoucí oddílu –

Jsme rádi, že jste se časopisem prokousali až nakonec. Již se na Vás a společné zážitky v příštím roce všichni těšíme!!!

Dobrodružství ZDAR!

P. S. Za redakci velké poděkování všem, kteří do časopisu přispěli a kteří mi pomohli, za tisk, za kreativní a tvůrčí činnost.

-Danča-

